Tikkie Blauwe Ogen

Musical naar een boek van Richard Piternella

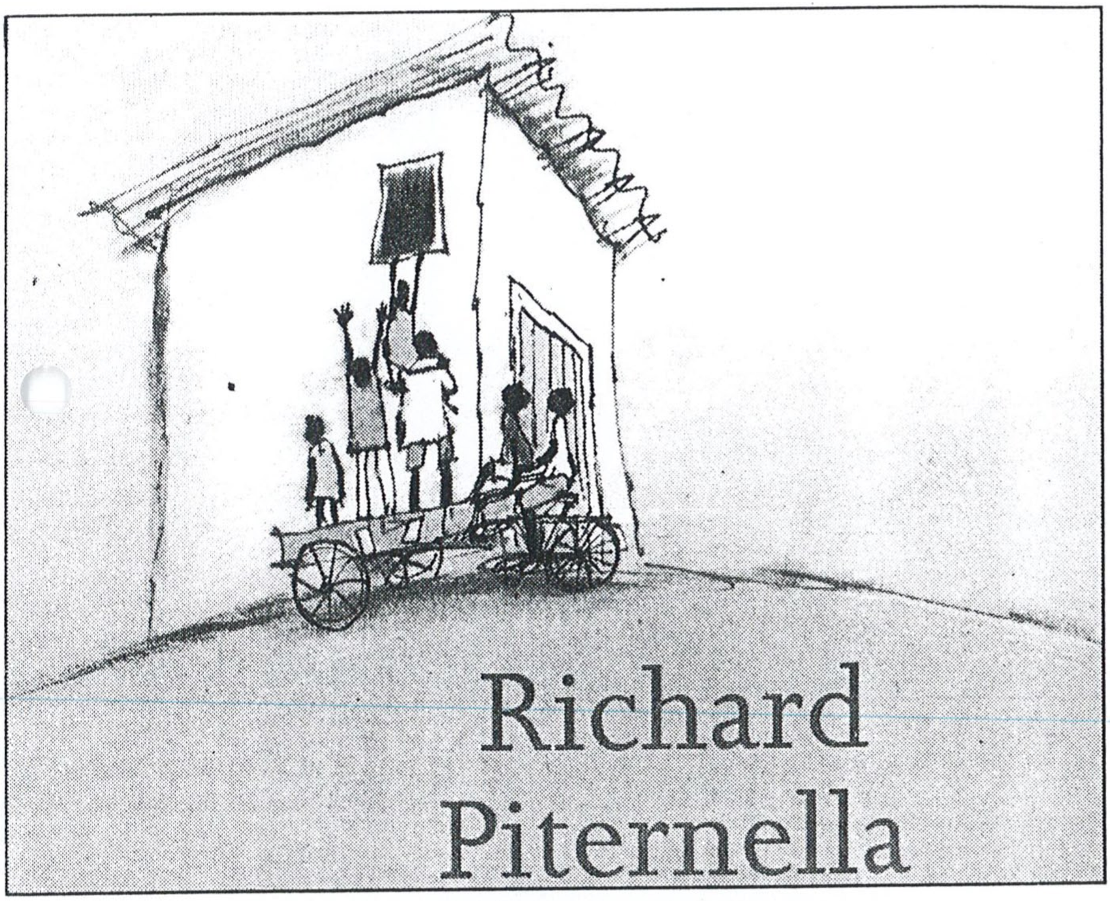

"Annemarie van Haeningen tekende de grappige figuurtjes op de omslag van 'Toch naar het carnaval'. Uit de uitgelaten jongens in de grote hemden blijkt hoe jammer het is dat het boek verder ongeïllustreerd bleef." (uit: NRC-Handelsblad).

ORANJESTAD — Op 20 oktober 2000 ging in theater De Krakeling in Amsterdam de musical 'Tikkie Blauwe Ogen' in premiere. De tekst voor deze musical werd geschreven door Jan van der Mast, die zich hierbij [illegible]eerde op het boek 'Toch naar het carnaval', dat is geschreven door de Arubaanse schrijver Richard Piternella. Hesp-Theatermakers, gespecialiseerd in jeugdtheater voor met name scholen, heeft de uitvoering van de voorstelling voor haar rekening genomen.

'Tikkie Blauwe Ogen' is een vrolijke, muzikale voorstelling over onvoorwaardelijke broederliefde in een periode van grote verwarring. Het is een kleurrijk verhaal over de vijf broertjes Mabon, geboren uit drie verschillende moeders, maar met dezelfde vader: Papa Mabon. De moeder die het laatst is gekomen, Mai Mimi, heeft regelmatig ruzie met Papa Mabon of de kinderen wel of niet naar school mogen. Papa Mabon, een strenge meubelmaker, staat erop dat zijn zonen flinke kerels worden. Daarom mogen ze niet naar school, want Papa Mabon is van mening dat de jongens daar niets wijzer worden. "...daar leveren ze alleen maar 'slap hout' af. Hout waar je niks mee kan! Dus werken de broertjes van jongst af aan mee in de timmerwerkplaats van Papa. ...daar worden het tenminste kerels!"
Mai Mimi gaat de strijd aan met haar man. Zij wil dat Manoe, haar zoon, wel naar school gaat. Na de zoveelste heftige ruzie hierover verlaat Mai Mimi boos het huis en valt Papa Mabon dood neer. De vijf broertjes staan er plotseling helemaal alleen voor.

Intussen is de musical ongeveer dertig keer opgevoerd in allerlei theaters en schouwburgen verspreid over heel Nederland. Het ziet er nog niet naar uit dat de musical op Aruba zal worden opgevoerd. Voorlopig zal men op Aruba dus uitsluitend van het boek kunnen genieten, wat ook zeker de moeite waard is. Richard Piternella werd in 1950 op Aruba geboren. Hij groeide hier op en ging naar school op achtereenvolgens het Dominicus- en het La Salle College. In 1965 vertrok hij naar Nederland, waar hij zijn middelbare school afmaakte en vervolgens Pedagogische Wetenschappen studeerde. Daarna heeft Piternella zich gedurende een periode van zes jaren op Curaçao gevestigd, eerst in dienst van de overheid, later werkte hij bij een pedagogisch adviesbureau. Vanaf 1986 woont Piternella weer op Aruba. In eerste instantie werkte hij anderhalf jaar bij Sociale Zaken, sectie jeugdzaken, vervolgens als opleidingsfunctionaris bij het Bureau Organisatie en Efficiency. Tussendoor maakte Piternella radio- en televisieprogramma's met als thema opvoedingsvoorlichting. Sinds 1993 werkt hij zelfstandig als bedrijfstrainer en hulpverlener.

ONGEWENST ZWANGER
In 1987 debuteerde Piternella met zijn jeugdroman Niet huilen bij de zee. Het verhaal gaat over een 15-jarig meisje op Curaçao dat ongewenst zwanger raakt en niet meer weet wat ze nu moet doen. Het onderwerp van zijn verhaal is "uit praktijkervaringen voortgevloeid, die nooit bekend raken, maar die je toch vaak tegenkomt als hulpverlener," aldus de schrijver. In 1995 werd het boek Toch naar het carnaval gepubliceerd. "Het is een vrolijk boek, dat speelt op de Nederlandse Antillen. Het is een grappig verhaal over de streken van de zes kinderen van Papa Mabon, waarmee het even fout dreigt te gaan. Maar gelukkig loopt het allemaal toch nog goed af. Je krijgt zelf zin om carnaval te vieren." Dit commentaar is afkomstig van NOS-teletekst, uit de rubriek Uit de kaft gelicht.

Een ander commentaar, uit de *Volkskrant*, typeert Piternella als een "geestige verteller. Hij maakt echter ook duidelijk, zonder dat uitgebreid te beschrijven, dat de verantwoordelijkheid voor zijn broertjes steeds zwaarder op Fifi drukt, waarbij dan uiteindelijk blijkt dat de zoon meer op de vader lijkt dan hij dacht". In nog veel meer periodieken in Nederland is het boek van Piternella aan de orde geweest, waarbij de kritieken over het algemeen uiterst gunstig zijn. De schrijver zelf wil niet alleen maar schrijven om de kunst op zich, maar gebruikt de literatuur als middel om de jeugd bewuster te maken van de dagelijkse wereld om haar heen.